

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

13. Dies Decembris. Puderet re fortassè imitari humilem hominem; saltem imitare humilem Deum. S. August. tract. 25. in Joan.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

auderant, & Pilatus interrogabat. Servus colaphis ce-
debat, & ipsa creatura horrebat. Crucifigebatur, &
thronus gloria non deserebat. In sepulchro clauden-
tur, & calum, uti pellem extendebat. Inter mortuos repu-
sabat, & infernum despoliabat. Hic, ut deceptor ca-
lumniis afficiebatur, ibi, ut sanctus glorificabatur. Ob-
signo hæc omnia effato S. Augustini. (a) Christus fi-
ctus est homo, qui erat Deus; accipiendo, quod non erat,
non amittendo, quod erat. Ita factus est Homo-Deus.
Erigat te Christus per id, quod homo est: ducat te per id,
quod Deus, & homo est, per ducat te ad id, quod Deus est.
Tu esto humanus erga Hominem, Divinus erga
Deum, & eris acceptus Homini-Deo. Nimis quam
luculentè, tum suâ Humanitate, tum Divinitate (ut
claudam usitato penso.)

Christus monstravit, quantum te semper amavit.

13. DIES DECEMBRIS.

Puderet te fortasè imitari humilem hominem; sal-
tem imitare humilem Deum. S. August. tract. 23.
in Joan.

Christi I. I.
merita in-
finita.

TOtis, velut in circo, viribus ter-
ter se certarunt, hinc hominis
superbi miseria: inde humilitatis
Dei Misericordia. Sed non
quo Marte: nam dum humilis Deus depreffit homi-
nis superbiam, sustulit & miseriam: ut jam miserum
esse, non sit Dei cogentis, sed hominis volentis: Enim-
verò. (b) Quæ superbia sanari potest, si humilitate Filii
Dei non sanetur? Ait Augustinus: Puderet fortasè imi-
tari humilem hominem, saltem imitare humilem Deum.

(a) Tract. 23, in Joan. (b) De Agon. Christi, 11.

Quid non impetrabit à Deo Patre , humilis Dei Filius? quàm debet is esse apud Patrem gratiofus , cum ejus gratiâ tot sint Deo grati? ubi Christi vel nomen tantum personat, illic Misericordia mox advolat. O vox miræ virtutis, per Christum, quâ auditâ commoventur omnia viscera Misericordiæ? Inter homines omnes solus est Christus, qui Patrem pro dignitate divinâ amat: quomodò Filius, qui sic amat, si aliquid rogat, non obtinebit rogata? Nomen Filii, sine ullo obsequio gratum est etiam cœlestissimis hominibus: quid non faciet Filii titulus, apud Patrem, tot titulis, quot obsequis Patri præstitis (ut sic loquar) obstrictum? qui pensulatiùs secum expenderit Christi erga Patrem obsequia, censebit præmia omnia ei debita. Perierat Patri totus, quem creaverat, mundus: sed Filius ejus, ingressus mundum, suo sanguine expiavit, & perditum Patri restituit. Annè hoc parvi momenti est obsequium?

II. Plurimi in cœlo Angeli, & omnes in terris homines, Patri jam perduelles, movebant illi suâ superbiâ bellum: ipse Filius voluit tantum damnum retaliare; humiliavit ergò se usque ad mortem, mortem autem Crucis: & sic reparavit gloriam Patris. Voluit homines pervicaces dedocere contumaciam, & docere obtemperantiam. Omnes homines Patrem contemptibiliter despiciebant, & illius violabant honorem, cui soli debetur omnis honor: Filius voluit eum pro omnibus honorare. In Patrem, omnes sacrilego ore blasphemabant: Filius, pro omnibus blasphemantibus Patrem, adorabat. Denique, ubi mundus scatebat Dei inimicis, tot ei restituit officiosissimos famulos, fidelissimos amicos, amantissi-

mos filios. Imò cælum incolis vacuum replevit De-
cultoribus, & amatoribus. Sed quali hæc omnia præ-
stitit dignitate, quanto amore? Cùm fuerit omni ex
parte infinitus; talis, tantusque fuit, ut non suppetat
Patri, nec quâ intelligat scientiâ, nec quâ valeat po-
tentiâ, quâ possit præmiis sat dignis remunerari Filii
obsequia longè dignissima. Illa si sint vera: imò, cùm
sint vero veriora; hæc pauca nunc tecum expende. Si
Deus tam sit beneficus, ut impiis benefaciat: si tam
justus, ut justus ultra merita satisfaciat: si in omnes sit
tam effusè munificus, ut nullo etiam beneficiendi
expectato titulo, dona sua in omnes cumulatifsimè
profundat: an in Filium erit iniquus, qui in hostes tam
est benignus? Age, quid aget Pater? ubi viderit se non
posse superare Filii sui merita: sed minora esse omnia
præmia, quæ Filio dedit, & in gratiam Filii, aliis qui-
buscunque hominibus, & quidem infinitè minora
quàm sint ipsius Filii officia.

III. Sufficit vel unicum ejus suspirium, ut omnes
homines evadant æternum exitium. Propter pedis
aut manus vel minimum motum, deberet Pater ejus
conferre cuilibet homini quascunque virtutes, &
quidem in excelssimo gradu, quibus ulli unquam
homines præcelluerunt: videlicet, fidem Abraham,
Obdientiam Isaac, Tolerantiam Jacob, Manue-
rudinem Moysis, Patientiam Job, Pietatem Davidis,
Castitatem Josephi. Meretur vel una ejus oris vo-
eula, ut omnes homines, tam ardentè Deum ama-
rent, quàm omnes simul in cælo Seraphini. Imò ut
concipias spem immensam, per immensa Christi me-
rita, quid vis à Patre impetrandi: vel unica, quæ ex
Divinis ejus oculis stillat lachrymula, tanti est apud
Patrem

Patrem meriti, pro nobis pretii: ut tamen si Pater propter illam unam largiretur omnes favores, gratias, dona, beneficia, virtutes, ac sanctitatem, quæ largitus est Matri sui Filii; necdum fecisset Filio suo satis, pluramereretur illa lachrymula, majora posset exigere Filius præmia: plura & homo posset petere munera. Quid ergo negabit Pater, si nos quidpiam vel petamus per illum, vel ille pro nobis? si Deus supra expectationem, contra opinionem, citra merita, supra modum, ad usque excessum est munificus: etiam cum homines judicant non debere conferri gratiam, & beneficium: sed potius inferri pœnam, & supplicium: an non parcus & avarus erit, cum homines judicabunt debere, non tantum gratiam dari, sed velut debitum reddi? Si igitur habeas amicum tibi Filium: experieris tibi amicissimum & Patrem. Ad tuas preces accurret Filius, succurret Pater: uterque tibi erit amicus: non tantum ut donet liberalis, sed ut juvet fidelis: quod est argumentum sinceri amici, ut bene Poëta.

Hunc fidum dico, bene qui succurrit amico.

14. DIES DECEMBRIS.

Omnia bona terrena contempsit Christus; homo factus, ut contemnenda monstraret. *S. August. de catech. rud. cap. 22.*

Christus I.
est nobis
exemplar.

Non est scientia contemnenda, scire, quæ sint contemptibilia: sicuti & virtus est maximi æstimanda, æstimare æstimabilia. Idem Pater æternus nobis contulit beneficium inæstimabile dum ad nos misit suum Filium, ut esset unus nobis Magister; qui nos doceret non modo præceptis,

Rrr 4

sed